Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

zo 4. júna 2015 *

„Prístup k dokumentom — Rozhodnutie 2004/258/ES — Dohoda o výmene z 15. februára 2012 medzi Gréckom a ECB a národnými centrálnymi bankami Eurosystému — Prílohy A a B — Čiastočné odmietnutie prístupu — Verejný záujem — Menová politika Únie a členského štátu — Finančná situácia ECB a národných centrálnych bánk Eurosystému — Stabilita finančného systému v Únii“

Vo veci T-376/13,

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, so sídlom v Kieli (Nemecko), v zastúpení: O. Hoepner a D. Unrau, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej centrálnej banke (ECB), v zastúpení: A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc a K. Laurinavičius, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H.-G. Kamann a P. Gey, advokáti,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia ECB z 22. mája 2013 oznámeného žalobkyni listom prezidenta ECB, ktorým sa čiastočne zamietla žiadosť o prístup k prílohám A a B „Exchange agreement dated 15 February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein“ (Dohoda o výmene z 15. februára 2012 medzi Helénskou republikou a Európskou centrálnou bankou a národnými centrálnymi bankami Eurosystému v nej uvedených),

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory G. Berardis, sudcovia O. Czúcz (spravodajca) a A. Popescu,

tajomník: J. Weychert, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. decembra 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnutý rozsudok

1 Európska centrálna banka (ECB) 10. mája 2010 rozhodla a verejne oznámila, že vzhľadom na napätie v niektorých segmentoch finančných trhov, najmä niektorých trhov so štátnymi dlhopismi v eurozóne, je potrebné zaviesť dočasný program pre trhy s cennými papiermi s cieľom obnoviť riadne fungovanie transmisného mechanizmu menovej politiky, konkrétne proces, prostredníctvom ktorého budú mať rozhodnutia menovej politiky účinok na hospodárstvo vo všeobecnosti a osobitne na úroveň cien.

2 ECB prijala 14. mája 2010 rozhodnutie 2010/281/EÚ zo 14. mája 2010 o zavedení programu pre trhy s cennými papiermi (ECB/2010/5) (Ú. v. EÚ L 124, s. 8). Program pre trhy s cennými papiermi (Securities Markets Programme, ďalej len „SMP“) umožňoval ECB a národným centrálnym bankám (ďalej len „NCB“) Eurosystému uskutočňovať priame intervencie na trhu s verejnými, ako aj súkromnými dlhopismi v eurozóne.

3 SMP bol zavedený správcami portfólia Eurosystému prostredníctvom intervencií vo forme nákupu štátnych dlhopisov denominovaných v eurách na sekundárnych trhoch. ECB kúpila v rámci uvedeného SMP štátne dlhopisy, a to najmä grécke, medzi májom 2010 a marcom 2011, ako aj medzi augustom 2011 a februárom 2012.

4 Dohodou o výmene z 15. februára 2012 medzi Helénskou republikou a ECB a NCB Eurosystému v nej uvedených (ďalej len „dohoda o výmene“) ECB a NCB Eurosystému vymenili grécke štátne dlhopisy, ktorých boli majiteľmi, za nové grécke štátne dlhopisy. Tieto nové dlhopisy majú rovnaké vlastnosti, čo sa týka nominálnej hodnoty, nominálnej úrokovej sadzby, dátumu splatnosti úrokov a dátumu spätného odkúpenia ako pôvodné grécke štátne dlhopisy.

5 Grécke štátne dlhopisy boli v marci 2012 v rámci iniciatívy zapojenia súkromného sektora do reštrukturalizácie štátneho gréckeho dlhu reštrukturalizované. Táto reštrukturalizácia nemala vplyv na nové grécke štátne dlhopisy, ktoré vlastnili ECB a NCB uvedené v bode 4 vyššie. Žalobkyňa Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, inštitúcia zdravotnej starostlivosti komory zubných lekárov v Šlezvicku-Holštajnsku, ktorá je majiteľkou gréckych štátnych dlhopisov, nesúhlasila s iniciatívou zapojenia súkromného sektora a uplatnila si žalobou svoje práva proti Helénskej republike. Domnieva sa, že otázka týkajúca sa toho, že v akom rozsahu vlastnili ECB a NCB Eurosystému grécke štátne dlhopisy v čase reštrukturalizácie gréckeho štátneho dlhu v rámci iniciatívy zapojenia súkromného sektora, má osobitný význam pre jej žalobu.

6 ECB rozhodla 6. septembra 2012 ukončiť SMP. Oznámila, že likvidita dodaná v rámci SMP bude naďalej absorbovaná ako v minulosti a že cenné papiere zostávajúce v portfóliu viazanom na SMP sa budú držať až do splatnosti. Tiež oznámila technické vlastnosti týkajúce sa menových transakcií cenných papierov na sekundárnych trhoch so štátnymi dlhopismi (ďalej len „OMT), ktoré predstavovali prípadné budúce opatrenia menovej politiky.

7 Listom z 15. marca 2013 žalobkyňa požiadala ECB o prístup k „prílohe“ dohody o výmene.

8 ECB odpovedala na túto žiadosť listom zo 16. apríla 2013. Uviedla, že dohoda o výmene obsahovala najmä prílohy A a B a opísala ich obsah. V prvom rade pokiaľ ide o prílohu A, ECB uviedla, že grécke štátne dlhopisy, ktoré zakúpila spolu s NCB Eurosystému v rámci SMP, prezentovala vo forme tabuľky. Táto tabuľka obsahovala štyri stĺpce, ktoré uvádzali opis cenných papierov, ich identifikačné číslo, celkový objem SMP a miesto. ECB tiež uviedla, že celková hodnota gréckych štátnych dlhopisov uvedených v prílohe A dosahovala 42 732 860 000,00 eur. Ďalej uviedla, že príloha B pozostávala z dvoch častí. Časť I stanovovala finančné podmienky nových gréckych štátnych dlhopisov a obsahovala päť stĺpcov, z ktorých štyri stĺpce uvádzali informácie nachádzajúce sa v prílohe A a piaty

stĺpec uvádzal nominálnu hodnotu v eurách. Nominálna hodnota nových gréckych štátnych dlhopisov uvedených v prílohe B dosahovala tiež 42 732 860 000,00 eur. Časť II stanovovala ďalšie podmienky nových gréckych štátnych dlhopisov, ako sú základ na výpočet úrokov, dátum splatnosti úrokov, vyplácajúci zástupca, kótovanie, obchodovateľnosť, atď. Okrem toho ECB vysvetlila, že nové grécke štátne dlhopisy mali rovnaké vlastnosti ako pôvodné grécke štátne dlhopisy, pokiaľ ide o nominálnu hodnotu, sadzbu kupónov, dátumu vyplácania úrokov a dátumu vyplatenia a neboli uvedené na zozname cenných papierov, ktoré boli predmetom reštrukturalizácie v rámci iniciatívy zapájania súkromného sektora. ECB vo zvyšnej časti žiadosť žalobkyne zamietla v rozsahu, v akom požadovala prístup k detailným a členeným informáciám obsiahnutých v prílohách A a B.

9 Dňa 19. apríla 2013 žalobkyňa zaslala ECB opakovanú žiadosť, ktorú obmedzila na žiadosť o prístup k prílohám A a B dohody o výmene.

10 ECB listom z 22. mája 2013 oznámila výňatky z príloh A a B dohody o výmene, pričom potvrdila opis uvedených príloh vykonaný v liste zo 16. apríla 2013. Opakovanú žiadosť vo zvyšnej časti zamietla. V tomto kontexte uviedla, že zamietnutie zverejnenia detailných a členených informácií o gréckych štátnych dlhopisoch, ktorých boli ECB a NCB Eurosystému majiteľmi, bolo založené na článku 4 ods. 1 písm. a) druhej, tretej a siedmej zarážke jej rozhodnutia 2004/258/ES zo 4. marca 2004 o prístupe verejnosti k dokumentom ECB (ECB/2004/3) (Ú. v. EÚ L 80, s. 42; Mim. vyd. 01/005, s. 51), zmenenom a doplnenom rozhodnutím 2011/342/EÚ z 9. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie ECB/2004/3 (ECB/2011/6) (Ú. v. EÚ L 158, s. 37) (ďalej len „zmenené a doplnené rozhodnutie 2004/258“). Toto odmietnutie je dôvodné z dôvodu ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o menovú politiky Európskej únie a členského štátu, v prejednávanom prípade Helénskej republiky, finančnej situácie ECB a NCB Eurosystému a stability finančného systému v Únii.

Konanie pred Všeobecným súdom a návrhy účastníkov konania

11 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu z 18. júla 2013 podala žalobkyňa žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

12 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (deviata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

13 Všeobecný súd adresoval 28. októbra 2014 v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 jeho rokovacieho poriadku písomné otázky žalobkyni a ECB. Žalobkyňa a ECB na tieto otázky odpovedali v stanovenej lehote.

14 Všeobecný súd v rámci dôkazných prostriedkov stanovených v článku 65 rokovacieho poriadku nariadil ECB uznesením z 3. novembra 2014 predložiť prílohy A a B dohody o výmene. ECB tejto žiadosti vyhovela v stanovenej lehote. Žalobkyňa v súlade s článkom 67 ods. 3 tretím pododsekom rokovacieho poriadku nebola oboznámená s predmetnými prílohami.

15 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 10. decembra 2014.

16 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil „stanovisko [ECB] zo 16. apríla 2013 v znení stanoviska z 22. mája 2013…, v rozsahu, v akom ešte nebolo vyhovené žiadosti o prístup k prílohám A a B [dohody o výmene]“,

— uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania.

17 ECB navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. *O prípustnosti celej žaloby*

18 ECB popiera prípustnosť žaloby, hoci nevzniesla formálnu námietku neprípustnosti. Tvrdí, že advokát žalobkyne, predtým ako predložil žiadosti o prístup k prílohám dohody o výmene, už predložil takéto žiadosti vo svojom mene. Tieto žiadosti, ktoré boli prakticky rovnaké ako žiadosti preložené v mene žalobkyne, boli zamietnuté. Keďže žalobkynin advokát vzal späť žalobu proti tomuto zamietnutiu (vec T-70/13) 15. marca 2013, t. j. k tomu istému dátumu ako bola podaná žiadosť o prístup v mene žalobkyne, musí byť žaloba o neplatnosť zamietnutá ako neprípustná.

19 V tomto ohľade stačí konštatovať, že v súvislosti s návrhmi, ktoré podal žalobkynin advokát v mene žalobkyne, ECB nevzniesla námietku z dôvodu ich neprimeranej alebo zneužívajúcej povahy, ani právoplatnosti rozhodnutej veci. Naopak svojimi rozhodnutiami zo 16. apríla 2013 a 22. mája 2013 zamietla žiadosti žalobkyni vo veci samej.

20 Žalobkyňa ako adresát týchto rozhodnutí má právo podať žalobu proti nim. Na rozdiel od tvrdení ECB právo žalobkyne podať žalobu proti uvedeným rozhodnutiam nemôže byť ovplyvnené prípadnou neprípustnosťou jej žiadosti pred ECB ani späťvzatím iným žalobcom v inej veci, o ktorej Všeobecný súd rozhoduje.

21 V dôsledku toho je potrebné výhradu neprípustnosti zamietnuť.

2. *O návrhu na zrušenie listu ECB z 22. mája 2013*

O prípustnosti

22 ECB tvrdí, že prvý bod návrhov smerujúcich k zrušeniu rozhodnutia ECB zo 16. apríla 2013, zmeneného a doplneného rozhodnutím ECB z 22. mája 2013, je neprípustný. Žalobkyňa neuviedla dostatočne jasne, o zrušenie ktorého rozhodnutia ECB žiada. Tvrdenia predložené na podporu tohto návrhu sa týkali tak jej odpovede zo 16. apríla 2013, ako aj odpovede z 22. mája 2013.

23 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktorý sa uplatňuje na konanie pred Všeobecným súdom podľa článku 53 prvého odseku uvedeného štatútu a článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, musia všetky žaloby uvádzať predmet sporu. Toto uvedenie musí byť dostatočne presné, aby umožnil žalovanému pripraviť si svoju obhajobu a Všeobecnému súdu vykonať súdne preskúmanie (rozsudok z 20. marca 2013, Nexans Francúzsko/Entreprise commune Fusion for Energy, T-415/10, Zb., EU:T:2013:141, bod 49).

24 V prejednávanom prípade je dôležité zohľadniť právny rámec, ktorý sa na návrh na zrušenie vzťahuje. Podľa konania stanoveného v článkoch 6 a 7 zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 môže žiadateľ po zamietnutí pôvodnej žiadosti o prístup k dokumentom podať opakovanú žiadosť smerujúcu k tomu, aby výkonná rada ECB prehodnotila stanovisko ECB. Vzhľadom na tieto ustanovenia je potrebné konštatovať, že z návrhu na zrušenie „odpovede ECB zo 16. apríla 2013 v znení doplnenom

a upravenom odpoveďou ECB z 22. mája 2013“ dostatočne jasne vyplýva, že žalobkyňa žiada zrušenie prehodnotenia pôvodného rozhodnutia, a teda listu výkonnej rady ECB z 22. mája 2013. Žalobkyňa počas pojednávania potvrdila tento výklad návrhu na zrušenie.

25 Na rozdiel od toho, čo tvrdí ECB, nemožno považovať toto potvrdenie žalobkyne za zmenu jej návrhov. Zo žaloby už dostatočne jasne vyplynulo, že návrh na zrušenie sa týkal rozhodnutia ECB z 22. mája 2013.

26 V dôsledku toho je potrebné výhradu neprípustnosti týkajúcu sa návrhu na zrušenie rozhodnutia ECB z 22. mája 2013 zamietnuť.

O dôvodnosti

27 Žalobkyňa uvádza na podporu svojho návrhu na zrušenie tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na námietke nezákonnosti týkajúcej sa článku 4 ods. 1 písm. a) siedmej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258. Druhý žalobný dôvod sa týka porušenia povinnosti odôvodnenia uvedenej v článku 296 ods. 2 ZFEÚ a v článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Tretí žalobný dôvod sa týka dôvodnosti úvah ECB.

28 Všeobecný súd sa domnieva, že je potrebné preskúmať druhý a tretí žalobný dôvod pred prvým žalobným dôvodom.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

29 Žalobkyňa tvrdí, že ECB porušila povinnosť odôvodnenia zakotvenú v článku 296 ods. 2 ZFEÚ a v článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv. Na podporu tohto žalobného dôvodu uvádza, že výnimky z práva na prístup verejnosti k dokumentom sa musia vykladať a uplatňovať reštriktívne. Inštitúcia, ktorá odmietne prístup k dokumentu, musí vysvetliť, v akom rozsahu môže prístup k tomuto dokumentu konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený touto výnimkou, ktorú uplatňuje na základe ustanovenia, ktoré uvádza. V prejednávanom prípade budú požiadavky vyplývajúce z povinnosti odôvodnenia obzvlášť vysoké z dôvodu diskrečnej právomoci ECB a obmedzeného súdneho preskúmania jej rozhodnutí. Podľa žalobkyne list ECB z 22. mája 2013 nespĺňa tieto požiadavky.

30 ECB tieto tvrdenia spochybňuje.

31 V tomto kontexte je potrebné pripomenúť, že podľa článku 296 ods. 2 ZFEÚ sa v právnych aktoch uvedú odôvodnenia.

32 Povinnosť odôvodnenia je podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú treba odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, ktorá sa týka materiálnej zákonnosti sporného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť prispôsobené povahe predmetného aktu a jasne a jednoznačne vyjadrovať úvahy inštitúcie Únie, ktorá prijala právny akt, aby dotknuté osoby mohli rozumieť dôvodom prijatého opatrenia a aby súdy Únie mohli vykonávať svoje preskúmanie (rozsudok z 22. marca 2001, Francúzsko/Komisia, C-17/99, Zb., EU:C:2001:178, bod 35).

33 Požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa potrebné požiadavky, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (rozsudok z 11. septembra 2003, Rakúsko/Rada, C-445/00, Zb., EU:C:2003:445, bod 49).

34 Odôvodnenie listu ECB z 22. mája 2013 treba skúmať z hľadiska tejto judikatúry.

35 ECB v prvom rade v uvedenom liste tvrdí, že zverejnenie údajov obsiahnutých v prílohách A a B dohody o výmene by ohrozilo po prvé ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o finančnú, menovú a hospodársku politiku Únie a členského štátu, po druhé finančnú situáciu ECB a NCB Eurosystému a po tretie stabilitu finančného systému v rámci Únie a v členskom štáte, a že čiastočné odmietnutie prístupu k uvedeným dokumentom bolo teda odôvodnené podľa článku 4 ods. 1 písm. a) druhej, tretej a siedmej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258.

36 Následne ECB detailnejšie uviedla dôvody, na základe ktorých sa domnievala, že toto zverejnenie by mohlo ohroziť verejný záujem.

37 Po prvé ECB spresnila, že nezverejnila detailné a členené informácie o jej intervenciách na trhu, keďže by to mohlo ohroziť účinnosť menovej politiky Únie. Táto úvaha platí najmä pre nákup cenných papierov v rámci SMP, ktorý predstavuje intervenčné operácie. Zverejnenie presného zloženia portfólia týkajúceho sa SMP, pokiaľ ide o grécke štátne dlhopisy, by odhalilo informácie o stratégiách a taktikách sledovaných intervenčnými operáciami, čo by mohlo ohroziť účinnosť prípadných budúcich intervenčných operácií ECB a v konečnom dôsledku účinnosť menovej politiky. V tomto kontexte ECB spresnila, že nákupom gréckych štátnych dlhopisov ECB a NCB Eurosystému v rámci SMP sa nesledoval investičný cieľ, ale verejný cieľ, konkrétne napravenie zlého fungovania relevantných segmentov trhu s cennými papiermi, aby sa obnovil vhodný mechanizmus transmisie menovej politiky, keďže ide o kľúčový prvok finančnej stability a základnú podmienku účinnosti menovej politiky. Bez účinnej transmisie menovej politiky v rámci celej eurozóny by bola ohrozená finančná stabilita, a teda ohrozené zachovanie jednotného menového priestoru ako takého.

38 Po druhé ECB upriamila pozornosť žalobkyne na skutočnosť, že nie je obvyklé, aby účastníci finančného trhu zverejnili presné zloženie ich finančného portfólia, keďže by to znevýhodnilo ich finančné záujmy. Podľa všeobecne uznanej zásady by úplná transparentnosť vzhľadom na určité požiadavky oslabila pozíciu majiteľa na trhu s cennými papiermi pre budúce transakcie, keďže by umožnila tretím osobám predpovedať, na základe stratégie portfólia, ktoré sledoval v minulosti, jeho budúce potreby a preferencie v oblasti investovania. Keďže NCB Eurosystému sú verejnými investormi, verejný záujem týkajúci sa finančnej situácie ECB a NCB Eurosystému musí byť chránený a zverejnenie určitých detailných informácií o operáciách a sumách uvedených v ich účtovných závierkach musí byť obmedzené.

39 Toto odôvodnenie spĺňa požiadavky povinnosti odôvodnenia.

40 Úvahy ECB uvedené v bodoch 35 až 38 vyššie umožnili žalobkyni poznať právny základ, z ktorého ECB vychádzala pri zamietnutí žiadosti o prístup k prílohám A a B dohody o výmene, konkrétne článok 4 ods. 1 písm. a) druhá, tretia a siedma zarážka zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258, a dôvody, pre ktoré sa domnievala, že zverejnenie obsahu uvedených príloh by mohlo ohroziť menovú politiku Únie a členských štátov, finančnú situáciu Únie a NCB Eurosystému a stabilitu finančného systému. Taktiež umožňujú Všeobecnému súdu preskúmať dôvodnosť úvah ECB.

41 Žiadne z tvrdení žalobkyne nemôže spochybniť tento záver.

42 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že ECB sa nemohla obmedziť na uvedenie nefunkčnosti relevantných segmentov trhu a verejných cieľov jej intervencií, aby odôvodnila odmietnutie prístupu k prílohám A a B dohody o výmene, keďže všetky činnosti ECB slúžia verejnému cieľu.

43 Túto výhradu treba zamietnuť.

44 Ako vyplýva z bodov 35 až 38 vyššie, ECB sa vo svojom liste z 22. mája 2013 neobmedzila na uvedenie verejných cieľov sledovaných jej intervenciami, ale uviedla aj konkrétne dôvody, pre ktoré by zverejnením informácií obsiahnutých v prílohách A a B hrozilo ovplyvnenie účinnosti prípadných budúcich opatrení intervencie, ako aj finančných situácií ECB a NBS Eurosystému.

45 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že ECB dostatočne neuviedla dôvody, pre ktoré by informácie obsiahnuté v prílohách A a B dohody o výmene mohli spochybniť účinnosť budúcich opatrení intervencií, hoci na jednej strane SMP už skončil a na strane druhej žalobkyňa nepožadovala informácie týkajúce sa priamo SMP, ale len informácie obsiahnuté v dohode o výmene.

46 Túto výhradu treba zamietnuť.

47 Ako vyplýva z bodov 35 až 38 vyššie, ECB vo svojom rozhodnutí z 22. mája 2013 uviedla, že informácie obsiahnuté v prílohách A a B dohody o výmene by podnietili účastníkov trhu nielen k analýze taktiky a stratégie podporujúcich intervencií vykonaných v rámci SMP, ale tiež k predpovedaniu taktiky a stratégie sledovaných prípadnými budúcimi intervenciami, čo by mohlo ovplyvniť účinnosť týchto budúcich intervencií.

48 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že odkazy na „nefungovanie relevantných segmentov trhu“ a na „mechanizmus transmisie“ v oblasti menovej politiky, ktorú ECB používala v rámci svojho odôvodnenia, neboli dostatočne jasné.

49 Túto výhradu treba zamietnuť.

50 Na rozdiel od tvrdení žalobkyne ECB nebola povinná lepšie vysvetliť pojmy „nefungovanie relevantných segmentov trhu“ a „mechanizmus transmisie“ použitých v jej liste z 22. mája 2013. V prvom rade, pokiaľ ide o pojem „nefungovanie relevantných segmentov trhu“, je potrebné pripomenúť, že bolo všeobecne známe, že Únia bola od začiatku roku 2010 sužovaná krízou štátnych dlhov a že sa objavilo napätie na určitých trhoch so štátnymi dlhopismi v eurozóne, najmä z dôvodu rastúcich obáv trhu, pokiaľ ide o verejnú fiškálnu udržateľnosť vzhľadom na značne zvýšené rozpočtové deficity, najmä v Grécku. Taktiež bolo známe, že toto napätie sa rozšírilo do iných segmentov finančného trhu a že ECB oznámila SMP, aby zlepšila mechanizmus transmisie menovej politiky. V nadväznosti na to, pokiaľ ide o používanie pojmu „mechanizmus transmisie“ ECB, stačí konštatovať, že žalobkyňa, ktorá kúpila grécke štátne dlhopisy v postavení inštitucionálneho investora, musí byť považovaná za subjekt, ktorý pozná význam tohto pojmu alebo je schopný ho ľahko nájsť, napríklad prostredníctvom internetovej stránky ECB.

51 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie z 22. mája 2013 neobsahuje absolútne žiadnu skutkovú okolnosť a že ECB vychádzala z obyčajnej špekulácie, pokiaľ ide o ohrozenie účinnosti prípadných budúcich intervenčných operácií. V prejednávanom prípade sú však požiadavky vyplývajúce z povinnosti odôvodnenia vysoké, keďže ECB disponuje širokou mierou voľnej úvahy na to, aby určila, či mohlo zverejnenie predmetných dokumentov ohroziť verejný záujem.

52 Táto výhrada musí byť zamietnutá, pokiaľ sa týka porušenia povinnosti odôvodnenia ako podstatnej formálnej náležitosti.

53 Je pravda, že ECB disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o otázku, či verejný záujem týkajúci sa finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Únie alebo členského štátu, finančná situácia ECB alebo NCB Eurosystému a stabilita finančného systému v Únii alebo v členskom štáte môže byť ohrozená zverejnením informácií obsiahnutých v prílohách A a B, a preto sa preskúmanie zákonnosti takéhoto rozhodnutia vykonávané súdom Únie musí obmedziť na overenie rešpektovania procesných pravidiel a pravidiel odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj absencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomocí (rozsudok z 29. novembra 2012, Thesing a Bloomberg Finance/ECB, T-590/10, EU:T:2012:635, bod 43).

54 Je tiež potrebné pripomenúť, že z dôvodu obmedzeného súdneho preskúmania súdom Únie má dodržanie povinnosti ECB dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutia o to väčší význam. Len tak môže súd Únie overiť, či boli splnené skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí výkon diskrečnej právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb., EU:C:1991:438, bod 14).

55 Na rozdiel od tvrdení žalobkyne v prejednávanom prípade však povinnosť odôvodnenia nijako nebráni tomu, aby ECB vychádzala z úvah pri zohľadnení hypotetického správania, ktoré by účastníci trhu mohli prijať v nadväznosti na zverejnenie informácií obsiahnutých v prílohách A a B dohody o výmene, a z účinkov, ktoré by takéto správanie mohlo mať pre budúce intervencie. Na jednej strane je toto odôvodnenie dostatočne konkrétne na umožnenie toho, aby žalobkyňa namietala jeho dôvodnosť a aby Všeobecný súd vykonával svoje súdne preskúmanie. Na strane druhej je v prejednávanom prípade všeobecná povaha odôvodnenia ECB odôvodnená obavou, aby neboli zverejnené informácie, na ochranu ktorých sa vzťahuje uplatnená výnimka.

56 Po piate žalobkyňa tvrdí, že dôvod, podľa ktorého by hrozilo odhalenie stratégie a taktiky sledovanej investičnými operáciami, nie je relevantný a že ECB nesprávne potvrdila, že má potreby a preferencie v oblasti investovania.

57 Tieto výhrady musia byť takisto zamietnuté.

58 Tieto výhrady sa týkajú dôvodnosti odôvodnenia a nie sú teda spôsobilé preukázať porušenie povinnosti odôvodnenia ako podstatnej formálnej náležitosti.

59 Tento žalobný dôvod je preto potrebné zamietnuť, keďže vychádza z porušenia článku 296 ods. 2 ZFEÚ.

60 Okrem toho, keďže tento žalobný dôvod je tiež založený na porušení článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv, podľa ktorého právo na riadnu správu vecí verejných zahŕňa najmä povinnosť administratívneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutia, stačí konštatovať, že vzhľadom na predchádzajúce úvahy tento žalobný dôvod tiež nemôže uspieť, bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o otázke, či sa za okolností prejednávaného prípadu toto ustanovenie uplatňuje na ECB.

61 Druhý žalobný dôvod treba teda v celom rozsahu zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa dôvodnosti úvah ECB

62 Žalobkyňa tvrdí, že úvahy ECB, z ktorých vychádzala pri zamietnutí žiadosti o prístup k prílohám A a B dohody o výmene, sú poznačené vadami. Ak sa majú tvrdenia predložené ECB považovať za dostatočné na odmietnutie prístupu k uvedeným prílohám, predstavovalo by to obmedzenie práva na informácie zakotveného v článku 15 ods. 3 ZFEÚ a v článku 42 Charty základných práv, ktoré by bolo neprimerané a zbavilo by toto právo svojej podstaty.

63 ECB tieto tvrdenia spochybňuje.

64 Na úvod je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že určité tvrdenia, ktoré žalobkyňa predkladá v rámci tohto žalobného dôvodu, by mohli vyvolávať dojem, že uplatňuje námietku nezákonnosti týkajúcu sa spochybnenia zlučiteľnosti článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a tretej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 s článkom 15 ods. 3 ZFEÚ a s článkom 42 Charty základných práv.

65 Žalobkyňa však vo svojej odpovedi z 10. novembra 2014 na otázky Všeobecného súdu (pozri bod 13 vyššie) uviedla, že za predpokladu, že by sa Všeobecný súd domnieval, že v prejednávanom prípade sú podmienky na výnimky stanovené v článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a tretej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 splnené, netrvá na námietke nezákonnosti týkajúcej sa článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a tretej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258.

66 Je preto potrebné posúdiť, či tvrdenia predložené žalobkyňou vykazujú nesprávne posúdenie týkajúce sa dôvodnosti záveru ECB, podľa ktorého je čiastočné zamietnutie žiadosti o prístup k prílohám A a B dohody o výmene odôvodnené podľa článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a tretej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258.

67 Ako vyplýva z bodov 35 až 38 vyššie, ECB v podstate uviedla na podporu svojho záveru, že zverejnenie detailných a členených údajov o štátnych dlhopisoch, ktoré spolu s NCB Eurosystému kúpili v rámci SMP, by mohlo podnecovať účastníkov trhu k vyvodeniu záverov o stratégii, taktike a metóde sledovaných v rámci SMP a k predpovedaniu stratégie, taktiky a metódy, ktorá by sa mohla sledovať v rámci budúcich intervencií. To by mohlo ohroziť účinnosť uvedených intervencií a menovej politiky Únie, ako aj finančnú situáciu ECB a NCB v Eurosystéme.

68 Žalobkyňa sa domnieva, že tieto úvahy sú nesprávne. Na podporu tohto žalobného dôvodu nepredkladá žiadne samostatné tvrdenia, ale sa obmedzuje na odkaz na tvrdenia predložené v rámci druhého žalobného dôvodu týkajúce sa porušenia povinnosti odôvodnenia. Je preto potrebné posúdiť tvrdenia predložené žalobkyňou v rámci druhého žalobného dôvodu, keďže sa netýkajú, alebo aspoň nie výlučne, porušenia povinnosti odôvodnenia ako podstatnej formálnej náležitosti, ale tiež dôvodnosti úvah ECB.

– O výhradách založených najmä na hypotetickej povahe úvah ECB

69 Žalobkyňa tvrdí, že úvahy ECB sú založené na obyčajných špekuláciách a nevychádzajú zo žiadnych skutkových okolností. Týmito úvahami sa nemôže odôvodniť zamietnutie prístupu k dokumentom podľa článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a tretej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258. V tomto kontexte žalobkyňa tiež tvrdí, že jej žiadosť sa netýkala intervenčných opatrení, ale len dohody o výmene, a že v každom prípade v čase podania žiadosti už SMP skončil.

70 V tejto súvislosti je v prvom rade potrebné uviesť, že cieľom zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 je, ako uvádzajú jeho odôvodnenia 2 a 3, povoliť širší prístup k dokumentom ECB, aký existoval v rámci režimu jeho rozhodnutia 1999/284/ES z 3. novembra 1998 o prístupe verejnosti k dokumentom a archívom ECB (ECB/1998/12) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 110, s. 30), pri zabezpečení ochrany nezávislosti ECB a NCB Eurosystému, ako aj dôvernosti určitých otázok týkajúcich sa plnenia úloh ECB.

71 Článok 2 ods. 1 zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 tak dáva každému občanovi Únie a každej fyzickej alebo právnickej osobe s bydliskom alebo so sídlom v niektorom členskom štáte právo na prístup k dokumentom ECB s výhradou podmienok a obmedzení vymedzených v tomto rozhodnutí.

72 Toto právo podlieha určitým obmedzeniam z dôvodov verejného alebo súkromného záujmu. Presnejšie článok 4 ods. 1 písm. a) druhej a tretej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 stanovuje výnimky z prístupu k určitému dokumentu v prípade, ak by jeho zverejnenie mohlo ohroziť ochranu verejného záujmu, čo sa týka finančnej, menovej a hospodárskej politiky Únie alebo členského štátu, alebo finančnú situáciu ECB alebo NCB Eurosystému.

73 Vzhľadom na skutočnosť, že sa výnimky z práva na prístup stanovený v článku 4 zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 odchyľujú od práva na prístup k dokumentom stanoveným v jeho článku 2 ods. 1, musia sa tieto výnimky vykladať a uplatňovať reštriktívne. Keď ECB rozhodne o zamietnutí prístupu k určitému dokumentu, o ktorého oznámenie bola požiadaná podľa článku 4 ods. 1 uvedeného rozhodnutia, prináleží jej v podstate odôvodniť dôvod, pre ktorý by prístup k tomuto dokumentu mohol konkrétne a účinne ohroziť záujem chránený výnimkou stanovenou týmto ustanovením, na ktoré odkazuje (rozsudok Thesing a Bloomberg Finance/ECB, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:T:2012:635, body 41 a 42).

74 Pri posudzovaní toho, či úvahy ECB boli dostatočné na odôvodnenie čiastočného zamietnutia žiadosti o prístup k prílohám A a B dohody o výmene, je potrebné vychádzať z hľadiska týchto zásad.

75 V prvom rade, pokiaľ ide o výhrady žalobkyne voči ECB, že vychádza z hypotéz, je potrebné pripomenúť, že v zmysle pravidiel stanovených v článku 4 zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258, je ECB povinná na jednej strane porovnať existujúcu situáciu, v ktorej prístup k dokumentom (zatiaľ) nie je povolený, a na strane druhej hypotetickú situáciu, v ktorej by bol prístup k dokumentom povolený. Samotná skutočnosť, že ECB vo svojom rozhodnutí o čiastočnom odmietnutí prístupu zohľadnila hypotetickú situáciu, v ktorej by povolila prístup k prílohám A a B, preto nie je sama osebe spôsobilá spochybniť dôvodnosť jej odôvodnenia.

76 Po druhé je potrebné posúdiť, či tvrdenia predložené žalobkyňou sú povahy, ktorá preukazuje, že ECB v rozhodnutí z 22. mája 2013 dostatočne konkrétne nevysvetlila nebezpečenstvo ohrozenia chráneného záujmu alebo že tieto úvahy sú v tomto ohľade poznačené zjavne nesprávnym posúdením.

77 V tomto kontexte je v prvom rade potrebné uviesť, že žalobkyňa nepredložila žiadne tvrdenie, ktoré by bolo spôsobilé spochybniť dôvodnosť úvahy ECB, podľa ktorej by zverejnenie údajov obsiahnutých v prílohách A a B dohody o výmene mohlo odhaliť presné zloženie portfólia SMP a mohlo by teda umožniť účastníkom trhu poznať predovšetkým nominálne hodnoty, sadzby kupónov, dátumy vyplácania úrokov a dátumy vyplatenia štátnych dlhopisov nakúpených v rámci SMP. V tejto súvislosti sa žalobkyňa obmedzuje na tvrdenie, že nežiada prístup k dokumentom týkajúcim sa priamo intervencie ECB. Ako však uvádza ECB, je možné na základe informácií obsiahnutých v prílohách A a B dohody o výmene identifikovať grécke štátne dlhopisy, ktoré kúpili ECB a NCB Eurosystému v rámci SMP.

78 Na rozdiel od toho, čo uvádza žalobkyňa, skutočnosť, že SMP už skončil, nespôsobuje, že úvahy sú poznačené zjavne nesprávnym posúdením alebo, že sú nerelevantné. Podľa odôvodnenia ECB mohlo zverejnenie údajov obsiahnutých v prílohách A a B dohody o výmene podnietiť účastníkov trhu k predpovedaniu stratégie, taktiky a metódy, ktoré mohla prijať spolu s NCB Eurosystému v rámci budúcich intervencií. Ako však už Všeobecný súd rozhodol, je bežné, aby účastníci trhu používali informácie zverejnené centrálnymi bankami, keďže sa ich analýzy a rozhodnutia považujú za obzvlášť významný zdroj a za spoľahlivé na uskutočnenie hodnotenia bežných a budúcich vývojov finančného trhu (rozsudok Thesing a Bloomberg Finance/ECB, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:T:2012:635, body 52, 57 a 63).

79 Okrem toho žalobkyňa spochybňuje úvahu ECB, podľa ktorej by účinnosť budúcich intervencií a jej finančná situácia, ako aj finančná situácia NCB Eurosystému mohli byť dotknuté v prípade, ak by niektorí účastníci trhu konali na základe prognóz uskutočnených podľa údajov obsiahnutých v prílohách A a B dohody o výmene.

80 Pokiaľ ide o túto časť odôvodnenia listu z 22. mája 2013, ECB uviedla, že zverejnenie informácií týkajúcich sa metódy sledovanej v rámci SMP by mohlo ohroziť intervenčné opatrenia, ktoré majú rovnaký alebo podobný cieľ, aký sleduje SMP. Cieľom týchto programov je podnietiť účastníkov trhu investovať do určitej kategórie štátnych dlhopisov, prípadne aj predtým, ako ich ECB a NCB Eurosystému kúpili, aby mohli mať prospech z vývoja znížených cien týmito nákupmi. Tieto programy

môžu mať pozitívny účinok na všetky dlhopisy obsiahnuté v uvedených kategóriách. Keďže účastníci trhu nemajú vedomosť o dlhopisoch, ktoré uprednostňujú ECB a NCB Eurosystému, mali by byť podnietení na investovanie vo veľkej miere do všetkých uvedených kategórií. Naopak za predpokladu, že by účastníci trhu mali prístup k detailným a členeným údajom obsiahnutým v prílohách A a B dohody o výmene, hrozilo by, že by bola dotknutá účinnosť opatrení intervencie a v konečnom dôsledku aj účinnosť menovej politiky, ako aj finančná situácia ECB a NCB Eurosystému. V takomto prípade by účastníci trhu mohli byť podnietení k uskutočneniu prognóz na konkrétnejšie určenie druhov štátnych dlhopisov v uvedenej kategórii, ktoré by mohli byť kúpené ECB a NCB Eurosystému a zamerať ich nákup na tieto dlhopisy. Na jednej strane by hrozilo, že by to malo za následok nárast cien pre druhy dlhopisov identifikované ako dlhopisy, ktoré môžu ECB a NCB Eurosystému kúpiť. Pokiaľ by tieto dlhopisy skutočne zodpovedali preferenciám ECB a NCB Eurosystému, mohlo by to účastníkov trhu viesť buď k nákupu týchto druhov dlhopisov za vyššie ceny, alebo k nákupu iných dlhopisov, ktoré menej zodpovedajú ich preferenciám. Na strane druhej by ECB a NCB Eurosystému mohli byť vedené k nákupu dlhopisov rôznych druhov v uvedenej kategórii na podnietenie účastníkov trhu na investovanie do všetkých dlhopisov obsiahnutých v uvedenej kategórii, namiesto toho, aby sa zamerali na určité druhy dlhopisov.

81 V tomto ohľade žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že tieto úvahy ECB sú založené na nepravdepodobnom predpoklade. Je pravda, že ECB oznámila vo svojej tlačovej správe zo 6. septembra 2012 technické vlastnosti týkajúce sa nákupu štátnych dlhopisov v rámci programu týkajúceho sa OMT (ďalej len „program OMT“) (pozri bod 6 vyššie). Dalo sa však predpokladať, že ECB a NCB Eurosystému nepristúpili k nákupu štátnych dlhopisov v rámci uvedeného programu.

82 V tomto kontexte žalobkyňa po prvé tvrdí, že z rozhodnutia ministrov eurozóny koncom roka 2014 vyplýva, že otvorenie úverovej linky bolo opatrením plánovaným v rámci menovej politiky týkajúcej sa Helénskej republiky. Nákup gréckych štátnych dlhopisov teda už nie je plánovaný.

83 Túto výhradu treba zamietnuť.

84 V tomto ohľade stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí byť v rámci žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ posudzovaná zákonnosť aktov Únie na základe skutkového a právneho stavu existujúceho v čase prijatia tohto aktu (rozsudok zo 7. februára 1979, Francúzsko/Komisia, 15/76 a 16/76, Zb., EU:C:1979:29, bod 7). Okolnosti, na ktoré žalobkyňa odkazuje, však nastali až po rozhodnutí ECB z 22. mája 2013 a nie sú teda spôsobilé spochybniť jeho zákonnosť.

85 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že podľa tlačovej správy ECB zo 6. septembra 2012 nákup štátnych dlhopisov v rámci programu OMT predpokladá, že štát, ktorého nákup dlhopisov sa plánuje, bude rokovať o ozdravnom programe s Európskym mechanizmom pre stabilitu (ďalej len „ESM“). V prejednávanom prípade mohlo byť rokovanie o takomto programe vylúčené. Rozhodnutia EMS mohli byť prijaté len jednomyseľne a v prípade pochybností Bundesverfassungsgericht (Ústavný súd v Nemecku), ktoré vyplývali z jeho prejudiciálnej otázky zo 14. januára 2014 vo veciach 2 BvR 2728/13 až 2 BvR 2731/13 a 2 BvR 13/13 (vec C-62/14, Gauweiler a i., v súčasnosti prebiehajúca na Súdnom dvore) a pochybností Bundesbank (Nemecká centrálna banka) týkajúcich sa zákonnosti programu OMT, člen nemeckej vlády mal oznámiť, že takýto ozdravný program nebude schválený.

86 Táto výhrada sa musí zamietnuť.

87 V tomto kontexte je potrebné uviesť, že žalobkyňa sa obmedzuje na plánovanie nákupu štátnych dlhopisov v rámci programu OMT, ako je uvedené v tlačovej správe ECB zo 6. septembra 2012. Úvahy ECB uvedené v bode 80 vyššie sa však neobmedzujú na nákup štátnych dlhopisov v rámci programu OMT, ale sa týkajú všetkých intervenčných opatrení, ktoré majú rovnaký alebo porovnateľný cieľ, aký sleduje SMP. V tomto kontexte je potrebné pripomenúť, že ECB disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o výber a určenie opatrení, ktoré prijme v rámci plnenia svojich úloh. Preto v prípade, keď ECB posúdila, či prístup k prílohám A a B je spôsobilý ovplyvniť menovú politiky Únie,

jej finančnú situáciu alebo finančnú situáciu NCB Eurosystému, bola oprávnená zohľadniť všetky opatrenia, ku ktorých prijatiu mohla byť v budúcnosti vedená, a nebola povinná zohľadniť výlučne opatrenia stanovujúce podmienku uvedenú v tlačovej správe ECB zo 6. septembra 2012 týkajúcej sa OMT, podľa ktorej nákup štátnych dlhopisov v rámci tohto programu podlieha podmienke, že dotknutý členský štát bude rokovať o ozdravnom programe s EMS.

88 V každom prípade tvrdenia predložené žalobkyňou nie sú povahy, ktorá by preukázala, že v čase prijatia rozhodnutia ECB z 22. mája 2013 bolo zrejmé, že podmienky uvedené v tlačovej správe nemohli byť splnené.

89 Na jednej strane, pokiaľ ide o tvrdenie založené na prejudiciálnej otázke Bundesverfassungsgerichtu vo veci C-62/14, stačí konštatovať, že z nej nevyplýva, že tento súd zastáva názor, že každý nákup štátnych obligácií ECB alebo NCB Eurosystému v rámci programu OMT je v rozpore s primárnym právom Únie. Naopak najmä z bodov 99 a 100 tohto návrhu vyplýva, že tento súd nevylučuje, že by program OMT, vyložený reštriktívnym spôsobom, mohol byť považovaný za zlučiteľný s právom Únie.

90 Na strane druhej, pokiaľ ide o tvrdenie založené na námietke proti schváleniu nového ozdravného programu oznámeného členom nemeckej vlády, stačí uviesť, že z tlačovej správy ECB zo 6. septembra 2012 vyplýva, že program OMT sa uplatňoval na štáty, ktoré sa už zúčastňovali na ozdravnom programe. Aj za predpokladu, že ozdravný program by nemohol byť vyjednaný pre členský štát, ktorý sa ešte nezúčastnil na takomto programe, nevylúčilo by to nákup dlhopisov štátov už zúčastnených na takomto programe.

91 Žiadne tvrdenie predložené žalobkyňou preto nepreukazuje, že by 22. mája 2013, teda v čase, keď ECB čiastočne zamietla žiadosť o sporný prístup, mohlo byť vylúčené, že by ECB alebo NCB Eurosystému pristúpili k nákupu štátnych dlhopisov v rámci programu OMT.

92 Je preto potrebné konštatovať, že tvrdenia predložené žalobkyňou nie sú spôsobilé preukázať, že úvahy ECB uvedené v bodoch 37 a 38 vyššie, podľa ktorých by zverejnenie údajov obsiahnutých v prílohách A a B dohody o výmene mohlo ohroziť účinnosť budúcej intervencie, ktorá má rovnaký alebo podobný cieľ ako sleduje SMP, sú založené na predpoklade, ktorý nie je dostatočne pravdepodobný alebo sú poznačené zjavne nesprávnym posúdením.

93 Žalobkyňa v druhom rade uvádza, že úvaha ECB, podľa ktorej zverejnenie údajov obsiahnutých v prílohách A a B dohody o výmene mohlo byť povahy ohrozujúcej účinnosť budúcich intervenčných opatrení, sa nemôže vzťahovať na opatrenia, ktorých ciele sa odlišujú od cieľov sledovaných SMP. Aj keby opatrenia zahŕňali aj nákup štátnych dlhopisov, nákup porovnateľný s nákupom uskutočneným v rámci SMP by sa nemohol opakovať, keďže opatrenia intervencie sledovali odlišné ciele.

94 Túto výhradu treba zamietnuť.

95 Po prvé táto výhrada je nedôvodná. Úvahy ECB týkajúce sa intervenčných opatrení, ktoré majú rovnaký alebo podobný cieľ ako SMP, skúmané v bodoch 80 až 92 vyššie, stačia samé osebe na odôvodnenie čiastočného zamietnutie návrhu na prístup k prílohám A a B dohody o výmene.

96 Po druhé, v každom prípade, ako správne uvádza ECB, pokiaľ intervencia zahŕňa nákup štátnych dlhopisov ECB a NCB Eurosystému, existuje nebezpečenstvo, že účastníci trhu vychádzajú z informácií týkajúcich sa takýchto nákupov v minulosti na účely správnej alebo nesprávnej identifikácie preferencií ECB a NCB Eurosystému pre určité druhy štátnych dlhopisov, o ktorých sa domnievajú, že sa uplatňujú nezávisle od cieľa sledovaného pri nákupe štátnych dlhopisov.

97 Za tohto predpokladu z dôvodu úvah uvedených v bode 80 vyššie by mohlo zverejnenie informácií obsiahnutých v prílohách A a B dohody o výmene ovplyvniť účinnosť intervenčných opatrení ECB a jej finančnej situácie alebo finančnej situácie NCB Eurosystému.

98 Treba preto dospieť k záveru, že žiadne z tvrdení predložených žalobkyňou nie je spôsobilé preukázať, že sú úvahy ECB uvedené v liste z 22. mája 2013, podľa ktorých by zverejnenie príloh A a B dohody o výmene mohlo ohroziť účinnosť budúcich intervenčných opatrení a tým menovú politiku, ako aj finančnú situáciu ECB a finančnú situáciu NCB Eurosystému, založené na čisto hypotetickej situácii alebo že sú poznačené zjavne nesprávnym právnym posúdením.

– O výhrade týkajúcej sa verejného cieľa sledovaného intervenciami

99 Žalobkyňa uvádza, že úvahy ECB založené na jej stratégii portfólia a že jej preferencie v oblasti investovania sú nesprávne. Intervencie ECB sledujú verejný cieľ, a teda, podľa nej, nemá stratégiu portfólia alebo preferencie v oblasti investovania.

100 Túto výhradu treba tiež zamietnuť.

101 V tejto súvislosti stačí uviesť, že v prípade, keď intervencia zahŕňa nákup štátnych dlhopisov, skutočnosť, že sleduje verejný cieľ, nebráni tomu, aby ECB alebo NCB Eurosystému mohli mať preferencie pre určité druhy štátnych dlhopisov.

102 Je preto možné dospieť k záveru, že žiadna z výhrad predložených žalobkyňou nemôže spochybniť dôvodnosť úvah ECB, podľa ktorých zamietnutie prístupu k prílohám A a B dohody o výmene bolo odôvodnené podľa článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a tretej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258.

103 Vzhľadom na objasnenia predložené žalobkyňou uvedené v bode 65 vyššie, nie je potrebné skúmať prípadnú námietku nezákonnosti týkajúcu sa článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a tretej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258.

104 Tento žalobný dôvod musí byť teda zamietnutý, pričom nie je potrebné skúmať výhradu týkajúcu sa článku 4 ods. 1 písm. a) siedmej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258, ktoré stanovuje, že prístup k určitému dokumentu alebo jeho zverejnenie sa odmietne, ak ohrozuje ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o stabilitu finančného systému v Únii alebo v členskom štáte. Tieto výhrady musia byť zamietnuté ako neúčinné. Podľa systematiky článku 4 zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 je zamietnutie žiadosti o prístup odôvodnené, pokiaľ sú podmienky požadované jednou z výnimiek stanovených v tomto článku splnené. V prejednávanom prípade však toto zamietnutie môže byť založené na článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a tretej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258. Aj keby sa predpokladalo, že výhrady týkajúce sa článku 4 ods. 1 písm. a) siedmej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 boli dôvodné, nemohli by spochybniť oprávnenosť zamietnutia žiadosti o prístup.

O prvom žalobnom dôvode založenom na protiprávnosti právneho základu rozhodnutia z 22. mája 2013

105 Žalobkyňa uvádza v rámci tohto žalobného dôvodu, že článok 4 ods. 1 písm. a) siedmej zarážky zmeneného a doplneného rozhodnutia 2004/258 nie je v súlade s článkom 15 ods. 3 ZFEÚ ani s článkom 42 Charty základných práv. Podľa nej sa na jednej strane na výnimku stanovenú v tomto ustanovení už nevzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331). Na strane druhej odôvodnenia rozhodnutia 2011/342 neodkazujú na toto rozšírenie dôvodov zamietnutia. Rozhodnutie ECB z 22. mája 2013 preto nemôže byť založené na tomto rozhodnutí.

106 ECB tieto tvrdenia spochybňuje.

107 Tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý ako neúčinný z dôvodu úvah uvedených v bode 104 vyššie.

108 Keďže všetky predložené žalobné dôvody boli zamietnuté, je potrebné návrh na zrušenie rozhodnutia ECB z 22. mája 2013 zamietnuť.

3. *O liste ECB zo 16. apríla 2013*

109 Ako bolo uvedené v bode 24 vyššie, návrh na zrušenie sa má vykladať tak, že sa týka len rozhodnutia ECB z 22. mája 2013.

110 V každom prípade aj za predpokladu, že by žalobkyňa navrhla aj zrušenie listu ECB zo 16. apríla 2013, by bolo potrebné zamietnuť túto žiadosť, keďže všetky žalobné dôvody predložené na podporu návrhu na zrušenie listu ECB z 22. mája 2013 boli zamietnuté a žalobkyňa nepredložila odlišné žalobné dôvody na podporu prípadného návrhu na zrušenie rozhodnutia ECB zo 16. apríla 2013.

111 Nie je preto potrebné rozhodnúť o námietke neprípustnosti predloženej ECB, podľa ktorej prípadný návrh na zrušenie listu ECB zo 16. mája 2013 nie je dostatočne jasný.

112 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

113 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania, ktoré vznikli ECB v súlade s návrhom ECB.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein je povinná nahradiť trovy konania.

Berardis Czúcz Popescu

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 4. júna 2015.

Podpisy